

En sterk kommuneøkonomi er ryggraden i velferdsstaten

De fleste av våre velferdsgoder får vi via kommunen vår. En sterk kommuneøkonomi er derfor ryggraden i samfunnet. Korona-krisa har på en brutalt tydelig måte vist at kommunen er folks sikkerhetsnett når hverdagen brått blir endra. Kommunen sikrer velferden til folk.

Kommunen har ansvar for skole, barnehage og SFO. Kommunen gir sosialhjelp til de som ikke har rettigheter på statlige ytelser. Kommunen sørger for boliger til vanskeligstilte og hjelper barnefamilier som har utfordringer. Det er kommunen som tar ansvar for Peder nabo når han har rusa seg for mye og for lenge, og det er kommunen som gir tante Olga både bolig og pleie på hennes gamle dager.

Kommunen støtter og stimulerer kulturliv, driver kulturskole, drifter idrettsanlegg og bibliotek. Kommunen tømmer søpla, brøyter gata og gir deg vann i springen. Det er også kommunen som ansetter de som jobber med dette, og som hver dag står på med sin fagkompetanse for å gi alle innbyggerne i kommunen et best mulig tilbud. Alle norske kommuner har også en sentral rolle for å kutte klimagassutslipp.

Kommunene får ikke nok penger til å gjennomføre lovpålagte oppgaver. Dette betyr at de ansatte løper fortere og fortere, mens færre og færre får hjelp, enten det er innen rusomsorg, skole eller på sykehjem. De siste seks årene har regjeringa sulteforet kommunene. Med dagens regjering er det umulig for kommunene å gi et godt tjenestetilbud i tråd med forventningene i befolkninga. En kamp for velferdsstaten er en kamp for en sterk og solid kommuneøkonomi.

SV har like stor tro på kommunen som dikteren Hjørnevik, han skriver «Eg tenkjer på kommunen min, den fyller opp mitt sinn, om andre skulle svikta meg, har eg kommunen min».

SV krever at det tas grep for å sikre kommunene og velferden. Da må kommuneøkonomien styrkes.